

٤١٠٩٩١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٤٦٩٥٠

دانشگاه تربیت مدرس

دانشکده هنر

پایان نامه دوره کارشناسی ارشد ادبیات نمایشی

بررسی تطبیقی سبک و اندیشه ادوارد آلبی آمریکایی

و هارولد پینتر انگلیسی

پروژه عملی: نگارش نمایشنامه «گذر از سیاهی»

نگارش:

سارا لشنی زند

استاد راهنما:

دکتر مصطفی مختاباد

استاد مشاور:

دکتر حبیب اله لزگی

اردیبهشت ۱۳۸۷

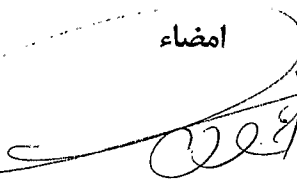
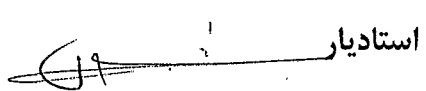

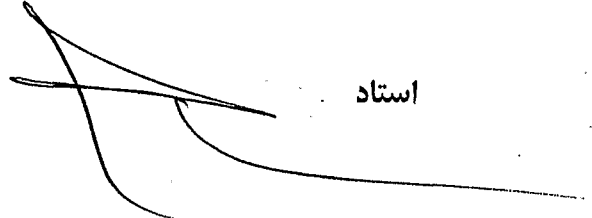
ادبیات نمایشی
تربیت مدرس

۱۳۸۷ / ۱۷ / ۱۵۱

۴ ۶۹ ۵۹

تأییدیه اعضای هیات داوران حاضر در جلسه دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد

اعضای هیئت داوران نسخه نهایی پایان نامه خانم سارا لشنی زند تحت عنوان: «بررسی تطبیقی سبک و اندیشه ادوارد آلبی آمریکایی و هارولد پینتر انگلیسی - پروژه عملی: نگارش نمایشنامه «گذر از سیاهی» را از نظر فرم و محتوی بررسی نموده و پذیرش آنرا برای تکمیل درجه کارشناسی ارشد پیشنهاد می کنند.

اعضای هیات داوران	نام و نام خانوادگی	رتبه علمی	امضاء
۱- استاد راهنما	دکتر سید مصطفی مختاباد	دانشیار	
۲- استاد مشاور	دکتر سید حبیب اله لزگی	استادیار	
۳- نماینده تحصیلات تکمیلی	دکتر محمود طاووسی	استاد	
۴- استاد ناظر	دکتر بهروز محمودی بختیاری	استادیار	
۵- استاد ناظر	دکتر محمود طاووسی	استاد	

بسمه تعالی

آیین نامه چاپ پایان نامه (رساله) های دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس

نظر به اینکه چاپ و انتشار پایان نامه (رساله) های تحصیلی دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس، مبین بخشی از فعالیت های علمی - پژوهشی دانشگاه است. بنابراین به منظور آگاهی و رعایت حقوق دانشگاه، دانش آموختگان این دانشگاه نسبت به رعایت موارد ذیل متعهد می شوند:

ماده ۱ در صورت اقدام به چاپ پایان نامه (رساله) ی خود، مراتب را قبلاً به طور کتبی به «دفتر نشر آثار علمی» دانشگاه اطلاع دهد.

ماده ۲ در صفحه سوم کتاب (پس از برگ شناسنامه)، عبارت ذیل را چاپ کند:
«کتاب حاضر، حاصل پایان نامه کارشناسی ارشد / رساله دکتری نگارنده در رشته ادبیات فارسی است که در سال ۸۷ در دانشکده فلسفه دانشگاه تربیت مدرس به راهنمایی سرکار خانم / جناب آقای دکتر محمد باقر، مشاوره سرکار خانم / جناب آقای دکتر لرزگی و مشاوره سرکار خانم / جناب آقای دکتر _____ از آن دفاع شده است.»

ماده ۳ به منظور جبران بخشی از هزینه های انتشارات دانشگاه، تعداد یک درصد شمارگان کتاب (در هر نوبت چاپ) را به «دفتر نشر آثار علمی» دانشگاه اهدا کند. دانشگاه می تواند مازاد نیاز خود را به نفع مرکز نشر در معرض فروش قرار دهد.

ماده ۴ در صورت عدم رعایت ماده ۳، ۵۰٪ بهای شمارگان چاپ شده را به عنوان خسارت به دانشگاه تربیت مدرس، تأدیه کند.

ماده ۵ دانشجو تعهد و قبول می کند در صورت خودداری از پرداخت بهای خسارت، دانشگاه می تواند خسارت مذکور را از طریق مراجع قضایی مطالبه و وصول کند؛ به علاوه به دانشگاه حق می دهد به منظور استیفای حقوق خود، از طریق دادگاه، معادل وجه مذکور در ماده ۴ را از محل توقیف کتابهای عرضه شده نگارنده برای فروش، تأمین نماید.

ماده ۶ اینجانب سارالسنجی دانشجوی رشته ادبیات فارسی مقطع کارشناسی ارشد تعهد فوق و ضمانت اجرایی آن را قبول کرده، به آن ملتزم می شوم.

نام و نام خانوادگی: سارالسنجی

تاریخ و امضا:

۱۳۸۷/۴/۱۵

۱۳۸۷/۶/۳۱

دستورالعمل حق مالکیت مادی و معنوی در مورد نتایج پژوهشهای علمی دانشگاه تربیت مدرس

مقدمه: با عنایت به سیاست‌های پژوهشی دانشگاه در راستای تحقق عدالت و کرامت انسانها که لازمه شکوفایی علمی و فنی است و رعایت حقوق مادی و معنوی دانشگاه و پژوهشگران، لازم است اعضای هیات علمی، دانشجویان، دانش‌آموختگان و دیگر همکاران طرح، در مورد نتایج پژوهشهای علمی که تحت عناوین پایان‌نامه، رساله و طرحهای تحقیقاتی که با هماهنگی دانشگاه انجام شده است، موارد ذیل را رعایت نمایند:

ماده ۱- حقوق مادی و معنوی پایان‌نامه‌ها / رساله‌های مصوب دانشگاه متعلق به دانشگاه است و هرگونه بهره‌برداری از آن باید با ذکر نام دانشگاه و رعایت آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مصوب دانشگاه باشد.

ماده ۲- انتشار مقاله یا مقالات مستخرج از پایان‌نامه / رساله به صورت چاپ در نشریات علمی و یا ارائه در مجامع علمی باید به نام دانشگاه بوده و استاد راهنما مسئول مکاتبات مقاله باشد. تبصره: در مقالاتی که پس از دانش‌آموختگی بصورت ترکیبی از اطلاعات جدید و نتایج حاصل از پایان‌نامه / رساله نیز منتشر می‌شود نیز باید نام دانشگاه درج شود.

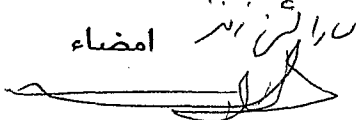
ماده ۳- انتشار کتاب حاصل از نتایج پایان‌نامه / رساله و تمامی طرحهای تحقیقاتی دانشگاه باید با مجوز کتبی صادره از طریق حوزه پژوهشی دانشگاه و بر اساس آئین‌نامه‌های مصوب انجام می‌شود.

ماده ۴- ثبت اختراع و تدوین دانش فنی و یا ارائه در جشنواره‌های ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی که حاصل نتایج مستخرج از پایان‌نامه / رساله و تمامی طرحهای تحقیقاتی دانشگاه باید با هماهنگی استاد راهنما یا مجری طرح از طریق حوزه پژوهشی دانشگاه انجام گیرد.

ماده ۵- این دستورالعمل در ۵ ماده و یک تبصره در تاریخ ۱۳۸۴/۴/۲۵ در شورای پژوهشی دانشگاه به تصویب رسیده و از تاریخ تصویب لازم‌الاجرا است و هرگونه تخلف از مفاد این دستورالعمل، از طریق مراجع قانونی قابل پیگیری می‌شود.

نام و نام خانوادگی

امضاء

۸۷، ۶، ۳۷

تقدیم به

پدر ، مادر و خانواده ی عزیزم که همیشه و همه جا حامی من بوده و
هر آن چه دارم از دعای خیر آنهاست

و

تقدیم به همسر مهربانم که همواره با صبر و شکیبایی اش مرا به زندگی
امیدوار می سازد.

با تشکر و سپاس

از استادان گرانقدر

جناب دکتر مصطفی مختاباد

و جناب دکتر حبیب اله لزگی

چکیده:

این رساله به بررسی تطبیقی سبک و اندیشه ی ادوارد آلبی آمریکایی و هارولد پینتر انگلیسی می پردازد که مستلزم بررسی اثرات سوء و مثبت تئاتر ابزورد، بر روی سبک و اندیشه ی نمایشنامه نویسان قرن بیستم در اروپا و آمریکا است. فصل اول این رساله، به بررسی و بیان اندیشه و فلسفه ی ابزورد و معرفی تنی چند از پیشتازان این مکتب بزرگ هنری از جمله ژری، بکت، یونسکو، کامو و ساترمی پردازد. بعد از جنگ جهانی دوم، ابزورد چون موجی طغیانگر پا به عرصه تئاتر نهاد و آن را دگرگون کرد، و با در هم شکستن ساختارهای کهنه و سنتی، انسان را با جهانی معنا باخته آشنا ساخت، دنیایی که او را آنچنان دچار روزمرگی و عادت ساخته بود که گریز از آن ناممکن می نمود. در چنین دنیایی، آثار برجسته ی ابزورد نویسانی چون ادوارد آلبی و هارولد پینتر، همچون تلنگری است بروح و روان انسان ناکام و سردرگم معاصر تا شاید برای رهایی از این تکرار و عادت، چاره ای بیندیشد.

فصل های دوم و سوم به ترتیب، به تاریخ نگاری و معرفی آثار و زندگی هارولد پینتر و ادوارد آلبی اختصاص دارند. فصل چهارم نیز به مقایسه ی تطبیقی آثار و اندیشه ی ادوارد آلبی و هارولد پینتر پرداخته و به طور اجمالی زبان، ساختار، شخصیت، پلات و تم در آثارشان را مورد نقد و بررسی قرار می دهد.

در پایان و در نتیجه گیری با تکیه بر آثار متأخر این دو نویسنده که از گسستگی پیوندشان با ابزورد حکایت می کند می توان به آسانی فهمید که آنها ابزورد را پشت سر گذاشته اند و یک گام جلوترند. اکنون دیگر، زبان آثارشان، زبانی خو گرفته به تکرار مکررات نیست و کمتر خود را به گفتار های روزمره می آلاید. آنها شخصیت های کلیشه ای را به حال خود رها کرده و شخصیت هایی مستقل و دو بعدی، در دنیای منطبق بر شرایط کنونی انسان مدرن خلق کرده اند که به راحتی نمی توان اعمال و رفتارشان را پیش بینی کرد.

اگر چه پینتر و آلبی با آفرینش چنین نمایشنامه هایی بی رحمانه جامعه خود را به نقد می کشند و سعی دارند انسان را از سردرگمی و یأس برهانند اما تا کنون موفق نشده اند راه حل و یا پیشنهادی عملی برای گریز از این ایستایی و سکون، ارائه دهند.

واژه های کلیدی:

ابزورد، هارولد پینتر، ادوارد آلبی

فهرست مطالب:

عنوان	صفحه
مقدمه	۱

فصل اول: تاثیر ایزورد

۱-۱ - تاثیر ایزورد	۶
۲-۱ - پیشگامان ایزورد	۲۴
۱-۲-۱ - ساموئل بکت	۲۵
۲-۲-۱ - اوژن یونسکو	۲۶
۳-۲-۱ - آلبر کامو	۲۷
۴-۲-۱ - ژان ژنه	۳۰
۵-۲-۱ - ژان پل سارتر	۳۱

فصل دوم: هارولد پینتر

۱-۲ - بیوگرافی هارولد پینتر	۳۵
۲-۲ - سالشمار زندگی و آثار هارولد پینتر	۳۷
۳-۲ - هارولد پینتر و نمایشنامه نویسی	۵۰

فصل سوم: ادوارد آلبی

۱-۳ - بیوگرافی ادوارد آلبی	۶۸
۲-۳ - ادوارد آلبی و نمایشنامه نویسی	۷۱
۳-۲-۱ - تکرار در آثار نمایشی ادوارد آلبی	۷۸

فصل چهارم: مقایسه ی سبک و اندیشه ی ادوارد آلبی و هارولد پینتر

۱-۴ - مقایسه سبک و اندیشه ی ادوارد آلبی و هارولد پینتر	۹۹
نتیجه گیری	۱۱۹
جدول شماره (۱)	۱۱۴

۱۱۶.....	جدول شماره (۲)
۱۲۴.....	منابع و مواخذ
۱۲۸.....	شرح کار عملی
۱۵۳.....	چکیده لاتین

مقدمه

در سراسر عمری بی فروغ، زمان ما را با خود می برد؛ اما عاقبت لحظه ای فرا می رسد که باید آن را مهار کرد. ما زندگی خود را بر آینده بنا می نهیم؛ " فردا"، " بعد ها"، " وقتی موقعیتی پیدا کردی"، " سنت که بالا برود، می فهمی". این یاوه گویی ها مضحکند، زیرا پایان کار مرگ است! سرانجام روزی در می یابیم - یا می گوئیم- " سی ساله شدم". تازه می خواهیم از جوانی مان بهره بگیریم که زمان را در برابر خود یافته، در آن جای می گیریم. اقرار می کنیم که به پیچ زندگی رسیده ایم و اذعان داریم که باید آن را پیمود. گرچه زمان را خطرناک ترین دشمن خود می دانیم و از آن متنفریم، تعلق خویش را بدان انکار نمی توانیم کرد. هر " فردا" آرزوی فردا را داشته ایم، حال آن که می بایست با تمام وجود از آن بر حذر باشیم. " ابزورد" همین طغیان طبیعت انسان است. (افسانه سیزیف، آلبرکامو)

ابزورد چون موج نو، در تئاتر نماینده دنیای بعد از جنگ جهانی دوم، در اروپا و آمریکا بود. هنگامی که تئاتر ابزورد از شکل سنتی دراماتیک فاصله گرفت، همچون یک موج نو ساختار شکن مورد نقد و انتقاد قرار گرفت. نویسندگان جدیدی چون بکت، یونسکو، آدامف، آلفرد ژری، ادوارد آلبی و هارولد پینتر که از سردمداران این مکتب نو بودند، مورد لعن و نفرین منتقدان و مخاطبان تئاتر قرار گرفتند.

البته نمایشنامه نویسان این جنبش هیچ گونه بیانیه رسمی یا نظرات مشترکی نداشته اند، در هیچ کنفرانسی گرد هم نیامده اند و با یکدیگر همکاری نداشته اند. هریک از آنها به نحوی ویژه متحول شده است و بنابراین به طریق خاص خودبه طور فردی و متمایز با دیگران تفاوت دارد.

در این رساله، من قصد دارم به بررسی و مقایسه تطبیقی سبک و اندیشه ی ادوارد آلبی و هارولد پینتر بپردازم که مستلزم بررسی اثرات سوء و مثبت تئاتر ابزورد، بر روی سبک و اندیشه ی نمایشنامه نویسان قرن بیستم در اروپا و آمریکا است. این دو نویسنده ی برجسته در حوزه ی تئاتر ابزورد، در آثار خود، شخصیت ها را در موقعیت هایی خاص و پیچیده قرار می دهند تا ببینند عکس العمل آنها چیست و برای مقابله با آن، چه منش و رفتاری را در پیش می گیرند. در خلال آفرینش همین موقعیت ها و شرایط نو و بدیع می توان به چیستی و چگونگی بینش و جهان بینی پینتر و آلبی پی برد و در نتیجه، اگر در دیدگاه ها و نظراتشان وجوه مشترکی موجود بود، آن ها را یافته و مورد نقد و بررسی قرار داد.

پینتر و آلبی هر کدام به تنهایی با توجه به سبک خاص، بینش متفاوت شان و به کمک تمهیداتی ویژه، توانسته اند در زمینه ی تئاتر ابزورد آثاری منحصر به فرد خلق نمایند که در این میان نیز می توان نظرات و ایده ها و تکنیک های مشترکی را یافت که هر دو به زعم و استعداد خویش از آنها بهره می گیرند.

تا کنون نویسندگان و محققان بسیاری، زندگی و آثار این دو نمایشنامه نویس برتر تئاتر معاصر را مورد نقد و بررسی قرار داده اند و کتاب ها، مقالات و پژوهش های بسیاری نیز در این باب به مرحله چاپ و ظهور رسیده است. امید است که رساله ی این جانب، با وجود کاستی و نواقص بسیار، بتواند مورد استفاده ی دانشجویان، پژوهشگران و علاقه مندان تئاتر قرار گیرد.

تعریف مساله، اهداف، و سوالات تحقیق:

جریان تئاتر ابزورد، از اثر گذارترین رویداد های دهه های اخیر در حوزه ی تئاتر جهانی است، در این جریان تکیه بر جهان معنا باخته و مفاهیم درونی شده به شکلی آشکار، چالش برانگیز است تا آنجا که نویسندگان وا داشته شده اند که در آثار خود آن را مطرح نمایند. دو نویسنده ی برتر امروز تئاتر جهانی در حوزه ی ابزورد، آلبی و پینتر در آثار خود این مفاهیم را در اشکال گوناگون بیان نموده اند که در این پایان نامه با توجه به آنچه گفته شد این سوالات مطرح گردیده است:

- ۱- انسان در شرایط خاص و پیچیده چه منش و رفتاری را در پیش می گیرد؟
- ۲- وجود و هستی انسان در جهان دو گانه ی آلبی و پینتر چگونه باز شناخته می شوند؟
- ۳- آیا در آثار آلبی و پینتر دیدگاه ها و نظرات مشترکی یافت می شود؟

فرضیه ها / پیش فرض ها:

- ۱- انسان در شرایط خاص، هنگامی که زندگی را پوچ و معنا باخته می بیند، گاه آنچنان دچار روزمرگی و تکرار می شود که زندگی و زنده ماندن را از یاد می برد و گاه نیز آنچنان در جستجوی مفهوم و معنای زندگی غرق شده و ناکام می ماند که به سوی مرگ روی می آورد.
- ۲- ادوارد آلبی و هارولد پینتر که به نویسندگان بزرگ ابزورد شهرت یافته اند در آثار خود، انسان را در شرایطی خاص و ویژه، در جهانی کاملاً پوچ و بی معنا قرار داده و او را در این آزمون بزرگ معناباختگی به حال خود رها کرده تا یا خود را از تکرار روزمرگی برهانند یا تا به ابد به آن عادت کنند.
- ۳- در دنیای ساخته ی ادوارد آلبی و هارولد پینتر گهگاه شخصیت ها منش و رفتار یکسانی در پیش می گیرند و دچار عادت و تکرار می شوند تا جایی که به ندرت می تواند خود را از وضعیتی که بدان مبتلا هستند برهانند.

هدف:

بررسی و جستجوی این است که:

- ۱- آیا ادوارد آلبی و هارولد پینتر را به عنوان دو نویسنده برجسته ی ابزورد، دارای دیدگاه ها و افکار مشابه بوده و به تمامی اصول مکتوب و نامکتوب سبک ابزورد پایبند بوده و بدان عمل می کنند؟
- ۲- آیا دیدگاه ها و نظرات این دو، در دنیای مدرن امروز تا آن اندازه با اهمیت بوده است که بتواند عده ای را به فکر وا داشته تا برای رهایی از سرگشتگی و پوچی موجود چاره ای بیاندیشند؟

فصل اول
تئاتر ابزورد

۱-۱- تاثیر ابزورد

« ما در نوعی زندان زندگی می کنیم، نوعی جعبه. این جعبه در جعبه ای دیگر که خود در جعبه ای دیگر گذاشته شده و آن جعبه در جعبه ای دیگر گذاشته شده و همین طور تا بی نهایت. و بی نهایت، من به شما می گفتم نمی توان آن را درک کرد.» « اوژن یونسکو»

اولین معنایی که پس از شنیدن واژه ابزورد ممکن است به ذهن خطور کند؛ کلمه « پوچی» است، اما آیا می توان به راحتی اظهار داشت که تاثیر ابزورد نیز یک تاثیر پوچ گرا است؟

« ابزورد جدا از روان آدمی نمی تواند وجود داشته باشد.»^۱ تاثیری که به بیان ابزورد می پردازد، دنیای فردی نمایشنامه نویس را نشان می دهد؛ پس آن گاه نمایشنامه به خود محوری ضمیر، متهم، و همچون آدم هایش که به تنهایی در کنار جریان گام بر می دارند، منفرد می شود.

تاثیر پوچی پس از شکل گیری و رد آنچه ما به عنوان تاثیر کلاسیک می دانیم تغییرات اساسی در ساختار درام، شخصیت پردازی و نوع رابطه بین انسانها و پرسوناژها و بطور کلی مفهوم زندگی بشر، ایجاد نمود.

در ادبیات پوچی بیهوده بودن تلاش آدمی برای زندگی، نه تنها موقعیتی تراژدی و غم انگیز نیست، بلکه به خودی خود یک کمدی و مضحکه محض است. همه رفتار و اعمال انسان مدرن در برخورد با

^۱ -Albert Camus, Le Mythe de Sisyphe, Gallimard, Coll. "Les Essais", P.49.

مشکلاتی که عده ای بی دلیل آنها را بیهوده و پوچ دانسته، اعم از مسایل عمیق فلسفی و جامعه شناسی گرفته تا مسائل اعتقادی و روزمره، ما را به سمت مفهوم یک واژه سوق می دهد. «بی هویتی».

آن چه موقعیت فاقد هویت انسان مدرن را با انسان قبل از دوران مدرن متمایز می سازد، یک معنابخستگی عمیق در تعاریف وی برای زندگی است.

مورخ انگلیسی جی . اچ . پولومب (J. H. Plumb) یکی از مقالاتش به این نکته اشاره می کند که بزرگترین مشکلی که مورخان با آن دست به گریبان هستند : « نه سیل تحولات انقلابی است و نه فساد فرمانروایی، بلکه روندی است که در آن ایده ها و عقاید بشری به گرایش های اجتماعی تبدیل می شوند. »^۱ این روند دقیق و تدریجی لایه های متعددی از تجربیات بشری را منعکس می کند. اغلب اوقات تئاتر چون زمینه ای برای این تغییرات به کار رفته است. تئاتر در معنای گسترده اش فعالیتی عمومی بوده که از زمان های بسیار دور بشر برای مبادله عقاید و ایده هایش به کار می برده است. تئاتر می تواند در زمینه ی جذب ایده ها و نظریات اجتماعی بدیع و جدید مفید واقع شود؛ بدین گونه که بارونق بازار اقتصادی، ارزش های غیر مذهبی و قدرت در اروپا، تئاترازسنت های مذهبی و روحانی فاصله گرفت و « فضایی برای رشد و ارائه ارزش های نو ایجاد کرد. »^۲ بر طبق نظر پرفسور جین - ماری آپستلیدز (Jean-Marie Apostolides) ، تئاتر در قرن هفدهم با روش آزمون و خطا، فضایی برای نمایش رفتار های جدیدی که درگیر مشکلات موهومی بودند؛ ارایه کرد.

1-J.H Plumb,quoted in Warren Susman , "Personality 'and the Making of Twentieth Century Culture,"in New directions in American History, ed. John Higham and Paul Conkin (Baltimore:Johns Hopkins University Press, 1979), p:212.

2- Jean-Marie Apostolides, "Moliere and the Sociology of Exchange," trans. By Alice Musick McLean, Critical Inquiry 14 (Spring 1988):p:477.

تئاتر همچون زمینه‌ی آغازینی « برای مواجهه ایدئولوژی‌های قدیمی با ایدئولوژی‌های جدید در جهت توقف اهداف مسیحیت به کار رفته است.»^۱

این گونه از تئاتر مورخانی آگاه و فرهنگی را می‌طلبند که نمایشنامه‌ها را از دیدگاه آزمایش و تجربه بنگرند و مورد مطالعه قرار دهند. بنابراین عرصه تئاتر فضایی است برای آزمایش و تجربه؛ این که چه نمایشنامه‌هایی مورد قبول مخاطبان قرار می‌گیرد و سرگرم‌کننده هستند، یا چه نمایشنامه‌هایی برای آنها جذاب نیست و چه نمایشنامه‌هایی اقشار روشنفکر جامعه را به سوی خود می‌کشد؛ بر اساس همین آزمون و خطا مورد بررسی قرار می‌گیرد.

در هر صورت این امر کاملاً بدیهی است که اجرای تئاتر نسبت به فیلم یا کتاب تأثیری زودگذرتر دارد؛ اما می‌توان بر این باور بود که اجرای یک نمایش معمولاً از یک سخنرانی و یا یک مکالمه بی‌هدف و بی‌اهمیت نه تنها جالب‌تر است بلکه توجه مخاطبان بیشتری را نیز به خود جلب خواهد کرد.

سی. دبلیو. ای. بیگسبی، می‌گوید: «تئاتر در زبان حال سخن می‌گوید.»^۲ هنر دراماتیک، نشانه‌های مثبت و منفی تغییرات اجتماعی و فرهنگی یک دوره را که به مورخان در فهمیدن نکات حساس کمک می‌کنند را آشکار می‌سازد.

تئاتر ابزورد همچون یک نوع ویژه‌ی تئاتری در سال ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ شکل گرفت. تئاتر ابزورد چون یک پدیده‌ی عجیب که نیاز به معرفی و تفسیر داشت به نظر می‌رسید و هنوز نیز به همین گونه است. اصطلاح «تئاتر ابزورد» نخستین بار در یکی از مقالات مارتین اسلین دیده شد. این مفهوم با رنگ و بویی از فلسفه‌ی زمان پیش از جنگ، به تئاتر پیش‌تاز اطلاق می‌شود و ناشیانه می‌کوشد تا دوام حیات مکتب اصالت وجود (existentialisme) را تضمین کند.

^۱ - Ibid , p: 477.

^۲ -C.W.E. Bigsby, "Drama As Cultural Sign: American Dramatic Criticism, 1945-1978," American Quarterly (1978):p: 331.

تحقیق درباره ی تئاتر ابزورد نیاز به نگاهی اجمالی به گذشته دارد. این فصل، به بررسی ریشه های اولیه تئاتر ابزورد می پردازد.

تئاتر اجتماعی ترین فرم هنری است و فی نفسه طالب قراردادهای بی شماری است، به نحوی که رویداد تئاتری، در درون و بیرون صحنه می تواند به شیوه ای سازمان یافته اتفاق بیافتد. با نگاهی به تاریخ می فهمیم نمایشنامه های یونانی که بنیان گذار اصلی تئاتر کنونی غرب هستند؛ منظوم و سازمان یافته بوده اند. ارسطو بر این عقیده بوده است که نمایشنامه نتیجه میل طبیعی بشر به تقلید است.

منشاء تراژدی، سروده ای در وصف و تحسین خدایان می باشد و کمدی از جشن و آئین های باروری خاک و تولد انسان و حیوان نشأت گرفته است. افسانه ها و داستان های خدایان و قهرمانان از دل همین جشن ها و آئین های قدیمی بیرون آمدند و پس از آن نیز داستانهای بسیاری درباره ی تولد، مرگ و تجدید حیات در سرتاسر جهان بسط یافتند.

یونانی ها سعی می کردند درباره ی عدم تجانس زندگی و موجودیت بشر کاوش کنند و به همین دلیل بود که اشعار و نمایشنامه های آنها غالباً به تصاویر پوچ، مسخره و خیالی اساطیر، خو گرفته بودند.

« انسان مدرن، از دنیای ساخته و پرداخته ی بدترین افراط کاری های فرمالیسم نئوکلاسیک، خصوصاً در نتیجه تأثیر شکسپیر گریخت اما قواعدی که بر تئاتر سده هفدهم فرانسه حاکم شد (وحدت های زمان، مکان، و کنش، وحدت لحن، حقیقت نمایی و آداب دانی)، معطوف به خلق نوعی شعر دراماتیک عقلانی، آهنگین، منسجم و منظم بود. همین قوانین، بعد از آنکه نئوکلاسیسیسم خود را هنجار زیبایی شناسانه و مسلط قرن هفدهم معرفی کرد، در سرتاسر جهان غرب، بیانگر آرمان نمایشنامه نویسی بود. نمایشنامه خوب نمایشنامه ای بود با یک طرح سر راست و قوی که بی وقفه به نتیجه ی منطقی، و کمیک یا تراژیک خود برسد، دارای شخصیت های کاملاً فردیت یافته و مشخص